

Základní škola Žatec, Komenského alej 749, okres Louny

Komeňáček

2. číslo – 2019/2020

Foto: Mladší žáci startují (krajské kolo). Jan Bajbora.

Z obsahu:

- Chválovice
- Sportovní úspěchy našich žáků
- Globální problémy současnosti
- Úvahy a zamyšlení nad aktuálními tématy žáků
- Říjnové trendy

SPORTOVNÍ ÚSPĚCH ZŠ KOMENSKÉHO

Podzimní část školního roku je ve sportu základních škol věnována především přespolním běhům. V letošním roce naše základní škola Žatec v ulici Komenského alej dosáhla dalšího mimořádného úspěchu. Ze šesti kategorií postoupilo **hned pět** (převážně z 1. míst) do okresního kola, které se konalo 24. 9. v nedalekém Krásném Dvoře.

V kategorii nejmladších žákyň (3. – 5. třídy) suverénně zvítězila naše děvčata. Fascinujícím způsobem vyhrála žákyně teprve 3. třídy (!) Nela Šípková. Na 4. místě doběhla Tereza Kušnířáková, 5. Tereza Marková a bodovala ještě 6. Lucie Koňariková. Jejich součet 17 bodů (sečtených míst) jednoznačně převálcoval 29 bodů (sečtených míst) v pořadí druhou ZŠ Prokopa Holého Louny. Naše děvčata tu ještě doplňovala Ester Jelínková a Leontýna Burešová. Tato kategorie byla nepostupová, takže dále naše reprezentantky nepostoupily.

Druhé vítězství naší školy zaznamenala velmi silná **skupina mladších žáků** (6. - 7. ročníky). Tito chlapi postoupili do krajského kola. O úspěch se postarali: 1. Filip Kalazi, 2. Daniel Švec, 5. Adam Šole, 9. Jakub Musil. I oni tak po součtu umístění získali 17 bodů. Druhou školu (opět ZŠ Prokopa Holého Louny) porazili o dalších 17 bodů! Tým byl doplněn ještě nebudujícím Vladimírem Kobíkem (11.) a Františkem Rakušanem (19.). I oni však týmu výrazně pomohli, protože svým doběhnutím podíleli na přičtení trestných bodů soupeřům.

V krajském kole konaném 2. 10. 2019 v Ústí nad Labem mladší žáci „Komeňáčku“ reprezentovali nejen naše město, ale i okres. Vítěz krajského kola postupoval na republikové finále do Hradce Králové. Už před závodem měli chlapi tu smůlu, že onemocnila naše hlavní opora - Filip Kalazi, který zvítězil v obou předchozích kolech. Byla to obrovská ztráta, ale bojovnost přesto nechyběla. V deštivém počasí dokázali naši „sedmáci“ vybojovat 3. místo a odvést si do Žatce bronzové medaile! Ze sedmi zúčastněných družstev v této kategorii se v 37členném startovním poli umístili naši chlapi takto: 4. Daniel Švec, 14. Adam Šole, 20. Jan Nachlinger a 24. Jakub Musil. Tuto bodovanou čtveřici doplnili ještě 30. Vladimír Kobík a 32. František Rakušan.

3. místo „Komeňáčku“ v kraji z 310 místních základních škol je fantastický úspěch!

Mgr. Jan Bajbora

Naši úspěšní sportovci 😊

Talenti školy

Erik Greisiger – VIII. A

1. Co děláš za sport?
Dělám kickbox.
2. Jak ses dostal právě k tomuto sportu?
Je to naše rodinná tradice.
3. Jaký je tvůj největší úspěch?
Jsem **mistr České republiky**.
4. Co tě motivuje ke sportu?
Motivuje mě můj táta.
5. Děláš to proto, že tě to baví nebo chceš potěšit rodiče?
Dělám to proto, že mě to baví.
6. Chtěl by ses věnovat něčemu jinému?
Ne, nechtěl, toto mě zcela naplňuje.

Radim Černý – VIII. A

1. Co děláš za sport?
Hraju tenis.
2. Jak ses dostal ke sportu?
Přivedl mě k němu můj bratr.
3. Jaký je tvůj největší úspěch?
Můj velký úspěch je **3. místo na turnaji v Německu**.
4. Co tě motivuje ke sportu?
Motivují mě mé úspěchy.
5. Děláš to proto, že tě to baví nebo na přání rodičů?
Dělám to proto, že mě to baví.
6. Chtěl by ses věnovat i jinému druhu sportu? Jakému?
Ano, chtěl bych se věnovat fotbalu.

MOJE PRÁZDNINY

Můj první zážitek z prázdnin byl pobyt ve Španělsku. Na tento pobyt jsem se celý rok těšila. Nejenom proto, že jsem byla ráda, že se "uleju" ze školy, ale i proto, že ráda cestuji. Letěla jsem tam letadlem z Pardubic, let trval přibližně dvě a půl hodiny. Všechno jídlo a pití na palubě bylo drahé, káva stála 5 Euro. Po příletu do města Alicante, jsme spěchali na autobus, který nás dovezl do města Altea, kde jsme nasedli na vlak, který nás dopravil k apartmánu, kde jsme týden bydleli. Apartmán byl hezký, moderní a čistý. Po ubytování a vybalení věcí jsme se šli projít po okolí. Pláž zde byla kamenitá, moře mělo kamenité dno, ale vonělo dálkami.

Většinu času jsme trávili ve městě. Žijí zde hodní lidé, se kterými se dá domluvit anglicky. Jídlo zde bylo také dobré, hodně se zde jí ryby a mořské plody. Přes den ale venku nebylo moc místních občanů. Ti vycházeli vždy večer a bavili se do brzkých ranních hodin. O nepříjemné ranní probuzení se zde postaral i fekální vůz, který jel vyprázdnit záchody na pláži.

Den před odletem jsme jeli opět do Alicante, kde jsme spali v hotelu BB, jelikož jsme na letišti museli být v pět hodin. Po příjezdu na letiště jsme čekali zhruba 3 hodiny, než nás pustí k odbavení zavazadel. No a potom už hurá domů.

Aneta Jandová, 9. C

Úvahy našich žáků:

Moje budoucnost?

Představa mojí budoucnosti? Takže chtěla bych udělat střední školu. Pro mě je důležité udělat maturitu a popřípadě i VŠ v Praze. Potom teda do práce, ale na všechno se musí pomalu. Chtěla bych si koupit vlastní byt a bydlet sama nebo se svým přítelem. Pracovala bych nejlépe asi v Lounech. Časem bych si koupila psa huskyho. Určitě bych se se svými kamarády stýkala pořád. Když bych už měla práci, tak asi bych si koupila dům. Chtěla bych mít jedno dítě. Určitě si pořídím také auto. A teď v 16 letech plánuji řidičák na motorku. V 18 letech bych chtěla letět na Maledivy. Na své 25. narozeniny bych chtěla zavítat do Dominikánské republiky za strejdou a bratrancem. Až bych našetřila nějaké peníze, tak bych si koupila kočku SPHYNX. Tyto kočky se mi hrozně líbí, jsou roztomilé, ale hodně drahé. Navíc se o ně musíte neustále starat, holit je, stříhat. Chtěla bych i hodně cestovat, je to můj sen od malička podívat se do různých koutů světa. **Mým hlavním cílem je splnit si všechny sny, co mám.**

Lenka Mederová (9. C)

Čím bych chtěla být a proč?

Na snímku vpředu je naše velmi úspěšná plavkyně Agáta Povová

¹ Zdroj: <https://zatecky.denik.cz/galerie/foto.html?mm=povovakj&back=413162630-538-12&photo=1>

Už od dětství máme každý nějaký sen, čím bychom chtěli být a proč. Ale postupem času a dospíváním se náš sen mění a my zjistíme, že to není tak snadné, jak jsme si představovali. A náš sen se pomalu vytrácí, ale v životě toho zažijeme hodně a neměli bychom to vzdávat.

Já už jsem od dětství chtěla být malířkou, ale teď už pomalu chápu, že umím i jiné věci než si malovat. **Je mi čtrnáct a jsem pevně rozhodnutá, co bych chtěla celý život dělat a čemu se věnovat.** Proč bych měla dělat práci, která by mě vůbec nebavila? Každý z nás by si měl jít za svým cílem a vědět, co chce, čeho chce v životě dosáhnout. Pro mě je nejdůležitější podpora rodiny, třeba aby vás rodiče poslouchali, alespoň chvíli vnímali, řešili, co se vám líbí nebo jakých úspěchů jste dosáhli. Rodiče nikdy nechtěli, abych byla tím, čím sama být nechci. A vím s určitostí, že to mi hodně pomohlo v mém rozhodování. Já bych moc chtěla svého jediného cíle dosáhnout, protože žádný jiný cíl nemám.

Chtěla bych být profesionální sportovkyní, sport je pro mě vším a já se svého snu nevzdám. Chtěla bych dosáhnout velikých a nečekaných výsledků. Sportu se věnuji od malička, a to konkrétně plavání, doufám, že svého cíle dosáhnu a to přeji i vám.

Agáta Povová, 9. C

² Zdroj: <http://www.plavanizatec.cz/index.php?Co=ZavDetail&Akc=Edi&UnC=505>

Moje prázdniny

Prázdniny jsem strávila většinou doma na zahradě. Pomáhala jsem mamce se zahradou a úrodou. 16 července jsme s rodinou jeli do Červeného Kostelce. Strávili jsme tam týden. Navštívili jsme údolí Boženy Němcové. Byli jsme v domě, kde bydlela rok se svým manželem. Takže vím, jakou barvu měla její sedačka a kde ležela. Také jsme byli u domu, kde vyrostla. Podívali jsme se i na zámek hraběnky ze stejnojmenné knihy. Okolo zámku je nádherná zahrada plná květin. S tátou a bratrem jsme jezdili na kole do hrozných kopců, které byly všude. Chtěli jsme se vykoupat v blízké vodní nádrži Rozkoš, ale byla zima. Bydleli jsme v nádherném penzionu. Skvěle vařili. Při odjezdu jsme navštívili Josefov a Terezín. V obou městech je úplně stejný obrovský kostel s velkými dveřmi. Po návratu domů jsem často jezdila tři kilometry na kole za kamarádkou. Dohromady nás dělila šesti kilometrová vzdálenost. S tátou jsme ještě sjeli Labskou cyklostezku - jako každý rok. Bohužel jsme nestihli už jet z Chebu až domů. Tak třeba příští rok. S rodiči, bratrem a našimi kamarády jsme jeli za příbuznými z matčiny strany do Šluknova. Spali jsme u strýce tři dny. Prošli jsme tamější lesy a byli jsme na třech rozhlednách. Po dlouhé době jsem také navštívila plno svých příbuzných. Domů jsem se vracela nerada. Pomalu, ale jistě se blížil osudný den. Muselo se do školy. Začaly se kupovat a shánět pomůcky do školy. Naposledy jsem jela na kole za kamarádkou. Naposledy jsem nemusela do školy. Šla jsem brzy spát a ráno se probudila do druhého září. Mamka vešla do dveří s pokřikem: „Hurá do školy!“

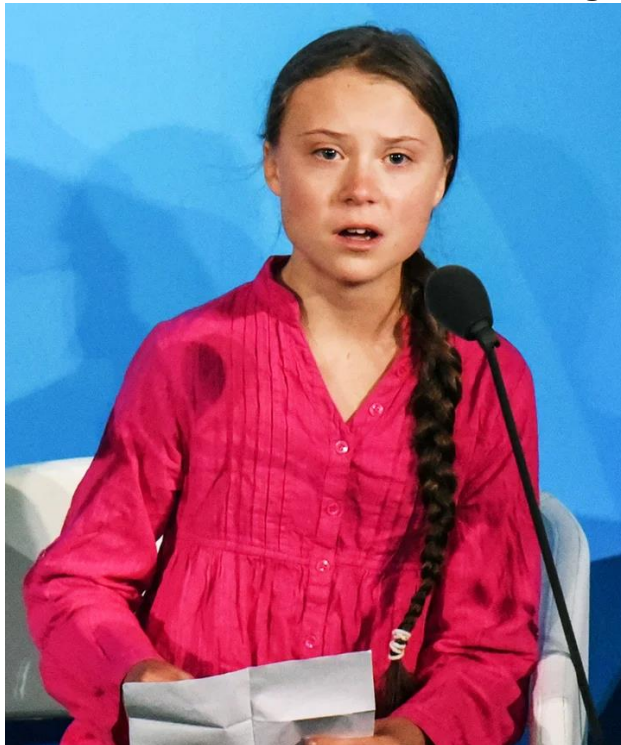
Aneta Červená 9. C.

3

³ Zdroj: <http://www.mapa-sveta.info/>

Globální problémy a současná témata:
Greta Tintin Eleonora Ernman Thunbergová

Greta Thunbergová je šestnáctiletá švédská aktivistka trpící Aspergerovým syndromem. Narodila se ve Stockholmu. Její dědeček dostal Nobelovu cenu za chemii.

Gréta se proslavila bojem za lepší klima – vystupuje proti globálnímu oteplování, které ohrožuje budoucnost naší planety. Promluvila na spoustě velkých akcí. Nejvíce ji asi proslavila řeč v OSN. Greta na summitu předvedla velkolepou show. Vmetla největším státníkům do tváře, že jsou neschopní a že pro ochranu klimatu nedělají nic. Těm se to samozřejmě nelíbilo, ale našli se i tací, kteří Grétu podpořili. „Tohle je celé špatně“, vyznělo z úst Gréty jako první. Gréta má možná Aspergerův syndrom, ale já osobně si myslím, že i přes to může mít správný názor. Možná, že je to jenom loutka, ale i kdyby byla, mluvila podle vědeckých faktů. Mluvila o tom, že naše planeta je zničená, že by se měla udělat změna, což je pravda. I když to neřekla zrovna vhodnou formou, měla v mnoha věcech pravdu. Doufám, že si z ní lidé do budoucna vezmou příklad a pokusí se udělat něco pro budoucnost naší planety.

Nikola Novosádová, 9. C.

Je třeba dodat, že každý má na Gretu rozdílný názor, stejně jako na ochranu přírody a změny klimatu. Přesto bychom si však měli přírody, potažmo naší planety vážít a snažit se ji poškozovat co nejméně.

⁴ Zdroj: <https://www.refinery29.com/images/8467915.jpg?format=webp&width=720&height=864&quality=85>

Hlad

Chtěl bych se bavit **o hladu v Africe**. V Africe je velká hustota zalidnění, není tam dostatek pracovních příležitostí a neustále se rodí další a další děti. Nejraději bych udělal to, že bych nakoupil strašně moc jídla a rozdál bych jim ho, ale to nemohu, protože na to nemám peníze. Je mi jich tam docela líto, já jsem rád za to, co mám. Představte si, že byste třeba celý den nic nejedli nebo nepili. Ta představa mě dost děsí a to si představte, že oni nejedí třeba dva dny. Chudoba a hlad v Africe je dost velký problém a myslím si, že by se to mělo nějak řešit. Na hlad tam umírá spousta lidí, spousta lidí tam má nějaké závažné nemoci a to je strašné. Trpí tam i strašně moc malé děti. Určitě by se to mělo nějak vyřešit, protože je to strašné. Doufám, že někdo s tím něco do budoucna udělá.

Bohumil Janouš, IX. A

Myslím si, že problém hladu je velice závažný. Tisíce lidí mají momentálně hlad. **Nelíbí se mi, jak moc se s jídlem plýtvá**. Tisíce tun jídla je vyhozeno, přitom by mohlo naplnit spoustu žaludků třeba v Africe, kde se na hlad umírá. S hladem se pojí také **žízeň**. Žízeň je ještě závažnější než hlad. Nechápu, jak lidé třeba v Evropě splachují pitnou vodou, zatímco v Africe se nemají ani čeho napít. S tím, jak s jídlem plýtváme, se blížíme k záhubě. Planeta nás brzy nedokáže uživit, a tím pádem budou trpět spousty lidí hladu. Líbí se mi, že vznikají tzv. potravinové banky, kde jídlo, které tam lidé věnují, jde lidem, kteří ho potřebují. Závěrem chci říci, že by se lidé měli zamyslet nad tím, jak plýtvají jídlem, zatímco ostatní nemají co jíst.

Aneta Jandová, IX. A

V současné době hladoví v Africe desítky miliónů obyvatel a jejich počet se blíží až k 100 miliónům. Mrtvá těla jsou krutým svědectvím hladu a sucha a výzvou burčující světovou veřejnost z neodkladné pomoci. Na celém světě hladoví přes 800 milionů lidí a více než jedna třetina z nich jsou děti. Hlad zabíjí každým rokem více lidí než AIDS, malárie a tuberkulóza dohromady. V důsledku podvýživy a hladu zemře každých pět vteřin jedno dítě.

Hudební pořad s ukázkou elektronických nástrojů

24. 10. 2019

Hodnocení žáků 7. a 6. tříd:

- příliš hlasitá hudba
- muzikant dobře kázeňsky zvládnul a namotivoval žáky, hra na nástroje se jim líbila
- tři jednotlivci mohli hrát s dopomocí na moderní hudební nástroje
- drahé vstupné - 45 korun
- zpívané písně bohužel nikdo neznal
- koncert podpořil u žáků lásku k hudbě, bylo vidět, že i pan autor hudbu nadevše miluje
- některé žáky hudební vystoupení příliš nezaujalo

**Jeden z prezentovaných
hudebních nástrojů**

LEDOVÁ MUKA NA DVOŘE

Píše se rok 2019 a my žáci z 9. C se řítíme o přestávce na dvůr. Vcházíme a rázem nás ovívá ledový vzduch, jehož hrozná následky naše třída pociťuje dodnes. Okamžitě se nám na tělech objevují omrzliny. Učitelé, zvyklí zřejmě na tyto podmínky z mládí, postávají s úsměvem na tváři opodál. My umírající se přesouváme na lavičky. Snažíme se vytvořit tlupy, ve kterých přežíváme dlouhých deset minut. Příšerná muka devastují naše mladé duše a těla, mnozí nepřežijí déle jak deset minut, plazí se z posledních sil na záchody nebo hynou přímo na místě.

Ujídáme kousky zmrzlé svačiny, přičemž nám modrají konečky prstů. Polovina z nás už leží polomrtvá na zemi, prožíváme poslední minuty před smrtí, až náhle uslyšíme zvonit spásný zvonek. Ti všichni polomrtví se snaží v naprostém chaosu prodrat mezi tlupami žáků hrnoucými se do školy. Když se ale otočíme a hledáme zbytek naší tlupy, uvidíme učitelku, jak na nás ukazuje a kýve hlavou a pak říká: „Nastal váš čas!“ Podává nám následně dvě rukavice a posílá nás do víru poházených odpadků bez ohledu na strašlivou zimu.

Snažíme se vše co nejrychleji posbírat, ale mezitím už někteří padají k zemi, nemají naději na přežití a volají, ať se na ně neohlížíme, ať prostě přežijeme. Musí přece zbýt někdo, kdo zná pravdu! Sesbíráme poslední odpadky a běžíme do vyhřáté školy. Otočím se, abych zjistila, kolik nás zůstalo, ale vidím pouze tři spolužáky z dvaceti.

Jeden z nich zakopává, druhý se snaží ze všech sil, aby se dostal ke dveřím, ale padá také. S posledním spolužákem vběhnu do školy, ale změna klimatu mě skoro zabije. Mám ale štěstí - na rozdíl od kamaráda, který nepřežil. Z posledních sil na mě volá, ať běžím a řeknu pravdu. Vybíhám schody a s ohromným neklidem v duši překračuji další padlé druhy patřící do sousedních tlup. Srdce my bije až v krku, až konečně dorazím do třídy s výkřikem: „ZA JAKOU CENU!“

- Příště vám řekneme pravdu o temné minulosti školních skříněk – co se schovává za žlutou a oranžovou barvou...

Aneta Červená, Lucie Sobotěnková, 9. C

Národní přírodní rezervace SOOS

Ve čtvrtek 10. 10. se jako každým rokem všechny deváté ročníky vydaly na exkursi do přírodní rezervace ve Skalně poblíž Františkových Lázní.

Ráno v 7:45 jsme všichni nastoupili do autobusu. Samozřejmě začal boj o zadní sedadla - hlavně o takzvanou „pětku“. Nakonec ale privilegované místo vybojovala 9. B. Cesta autobusem byla příjemná. Ze začátku nám sice byla trochu zima, ale obětavý pan řidič nám přitopil. Poblíž Karlových Varů se nám lehce rozpršelo. Déšť nás pronásledoval až na místo, které mělo být naším plánovaným cílem.

Dorazili jsme do muzea SOOS. Nebylo nějak velké, ale bylo v něm plno hezkých modelů pravěkých obyvatel. Některé figuríny byly až děsivě podobné některým z našich žáků. Chvíli jsme čekali, než se déšť uklidní.

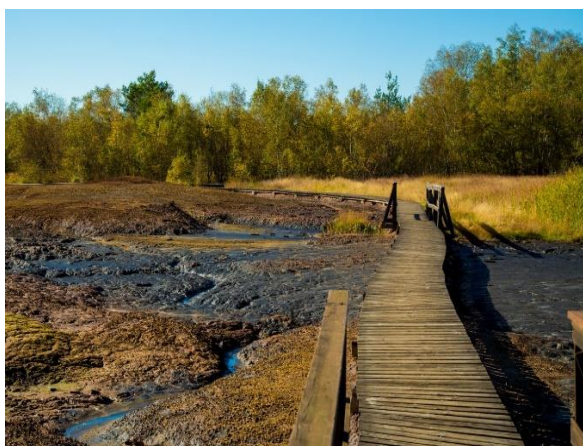
Asi po deseti minutách se déšť opravdu ustálil a my mohli pokračovat v naší výpravě za mofety. Šli jsme pár minut, než jsme dorazili k prvním náznakům mofet. Na to všechno byla pěkná podívaná. Rozlehlá bublající krajina s příjemným podzimním nádechem mě uváděla téměř do rozpaků.

Naše další stanoviště byly Františkovi Lázně, lázeňské městečko, kde jsme měli hodinový rozchod. Náš čas jsme využili k otestování místní kavárny, abychom ochutnali neskutečně dobré kakao se šlehačkou a nebesky lahodné borůvkové lívance.

Poslední zastávka byla na nejmladší vyhaslé sopce v ČR. Zajímavá byla hlavně cesta dolů. Několikrát jsem i já neměla daleko od sklouznutí se po rozbahněné cestě.

Cestu autobusem domů jsme si užili snad ještě víc než tam. Naši přírodovědnou exkurzi hodnotím kladně, máme plno nejrůznějších vzpomínek.

Agáta Povová, 9. C

Najdi 5 rozdílů!

K. Zichová, K. Šmídová

ŘÍJNOVÉ TRENDY

Telefon:

iPhone 11 Pro Max

Aplikace na fotky:

Made

Hra:

Mario Kart Tour

Hudba:

Česká

CALIN A STEIN27- RŮŽE

Zahraniční

TRAVIS SCOTT- HIGHEST IN THE ROOM

Seriál:

ĎÁBELSKÉ CIKÁNKY

Film:

IT 2

K. Zichová, K. Šmídová

STATISTIKA A EXCELOVÉ TABULKY V IX. A

V úterý 22. 10. navštívil 9. A profesor z mosteckého gymnázia. Třída absolvovala výuku s tablety o statistickém cvičení a práci s excelovými tabulkami.

K. Zichová a K. Šmídová, IX. A

BUDOUCNOST V ČISTÉM ŽIVOTNÍM PROSTŘEDÍ

Třída 9. A se úspěšně účastnila soutěže na OA- **BUDOUCNOST V ČISTÉM ŽIVOTNÍM PROSTŘEDÍ**.

Družstvo naší školy obsadilo 1. místo - byly to **K. Šmídová, S. Albrechtová, R. Bednářová** a 3. místo: A. Honzátková, M. Pipalová, A. Míková.

Úkolem soutěže bylo skládání chemických názvů a vzorců a mikroskopické určení hmyzu, určování stromů a keřů, zjišťování pH vody, poznávání druhů vod a chemické pokusy týkající se pH.

K. Zichová, K. Šmídová (9. A)

CHVÁLOVICE

- Paní učitelka Valešová chválí svou **skupinku z 8. C** za skvělou spolupráci s Američany.
- **8. A** si vysloužila pochvalu od paní učitelky Svorníkové za přinesení pomůcek na projekt z chemie a ochotu pracovat.
- Paní učitelka Prášková chválí **celou redakční radu školního časopisu v čele s Maruškou a Adélou (9. A)**.
- Paní učitelka Paterová chválí **paní učitelku Práškovou** za to, že hezky zhubla a moc jí to sluší!
- Za tanec polky mají pochvalu **holky z 9. B** od paní učitelky Tréglové.
- Pan učitel Roubal chválí **pana učitele Roubala**, protože je to nejhezčí člen učitelského sboru.
- Paní učitelka Gellnerová chválí **celou třídu 7. A** za aktivitu ve spojených hodinách Aj.
- Paní učitelka Pipalová chválí **všechny služby**, které chodí pro pomůcky na své hodiny M a F.
- Paní učitelka Šrajberová chválí **Klárku, Lenku, Danielu a Nikču z 9. C společně se Sophiou Kharlamovou** za literární a recitační výstup při otevírání čítárny.
- **Paní asistentka Hloušková** dostává pochvalu od pana učitele Nekoly za neustálé a vtipné připomínky na jeho osobu.
- Paní učitelka Hinková chválí **Marušku Peštovou (7. B)** za sepsání důvodů *Proč se ztrácí klíče*, a také **paní učitelku Tréglovou** za přípravu projektu 17. listopad.
- Všechna **družstva, která se účastnila ekologické soutěže** na zemědělské škole a obsadila 1. a 3. místo, chválí paní učitelka Janoušková.
- **Klárka Z. (9. A)** dostala pochvalu od pana učitele Štihlovského za make-up jako Naomi Campbell.

ČERNÁ KRONIKA

- ♣ Připomněli jsme si první dochovanou zmínku o krádeži bicyklu, konkrétně ve znění: „Cyril a Metoděj přišli o kolo roku 863.“
- ♣ Jednoho večera zaklepal profesor matematiky na dveře svého přítele lékaře. Poseděli, popili whisky, a když se profesor po třech hodinách loučil, zeptal se ho lékař jen tak, mimochodem: „A jak se má manželka?“ „Proboha!“ vykřikl profesor, „vždyť proto jsem přišel, leží doma na koberci a chroptí!“
- ♣ Moje bývalá měla nehodu. Řekl jsem záchranářům špatnou krevní skupinu. Teď pozná jak chutná odmítnutí.
- ♣ I ti největší troubové vám dokážou vykouzlit na tváři úsměv. Například když je skopnete ze schodů.
- ♣ Kanibalové nejsou moc příjemní společníci. Asi proto, že mají lidí plné zuby.
- ♣ Kněz se ptá odsouzence: „Máš ještě poslední přání?“ „Ano,“ odpoví, „můžete mě, otče, držet za ruku?“
- ♣ Co uděláte, když uvidíte epileptika, jak dostal záchvat ve vaně? Donesete špinavé prádlo.
- ♣ Sestra: „Doktore, ten simulant z dvojky právě zemřel.“ Doktor: „No tak to už vážně přehnal.“
- ♣ Za minutu dvě hodiny stojí na věži Staroměstského orloje sebevrah a mumlá si pro sebe: „To jsem ani netušil, kolik lidí se se mnou přijde rozloučit.“
- ♣ Co dělá lenochod, když hoří les? Hoří taky.
- ♣ Přijde montér na jednotku intenzivní péče a prohlíží si pacienty, kteří jsou všichni na přístrojích. A po chvíli jim povídá: „Pořádně se nadechněte, budu měnit pojistky.“
- ♣ „Váš rentgenový snímek páteře ukázal, že máte zlomený jeden obratel“, říká doktor pacientovi. „Ale nemusíte mít žádné obavy, už jsme to opravili ve Photoshopu.“